

عنوان مقاله:

اثر نظام های مختلف کوددهی (زیستی و نانو زیستی) بر رشد، غلظت عناصر، عملکرد پیکره رویشی و اسانس رزماری (Rosmarinus officinalis L) تحت تنش خشکی

محل انتشار:

فصلنامه علوم گیاهان زراعی ایران، دوره 49، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

رفیقه محمدپوروشوایی - دانشگاه زابل - دانشجو

احمد قنبری - هیات علمی دانشگاه زابل

براتعلی فاخری - معاون پژوهشی پژوهشگاه دانشگاه زابل

محمود رمودی - دانشیار زراعت، گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

آزمایشی در سال های 1393-1395 به صورت کرت های یک بار خرد شده در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار در پژوهشکده کشاورزی دانشگاه زابل اجرا شد. تنش خشکی در چهار سطح شامل 30، 50، 70 و 90 درصد آب قابل دسترس گیاه به عنوان عامل اصلی و کود در چهار سطح شامل نانوبیومیک، نیتروکسین، میکوریزا و عدم کاربرد کود به عنوان عامل فرعی در نظر گرفته شد. اثر متقابل سال، تنش خشکی و کود برای کلیه صفات مورد بررسی معنا دار شد. در تیمار آبیاری با 90 درصد رطوبت قابل دسترس و کود نانوبیومیک در سال دوم، بیشترین ارتفاع بوته (75/37 سانتی متر)، تعداد شاخه در بوته (01/47 شاخه)، وزن تر و خشک شاخ و برگ (به ترتیب 60/86 و 82/31 گرم در بوته)، عملکرد پیکره رویشی (38/1750 کیلوگرم در هکتار)، درصد نیتروژن و فسفر برگ (35/13 و 742/0 درصد) به دست آمد. بالاترین درصد پتاسیم برگ (07/7 درصد)، درصد اسانس (575/1 درصد) و عملکرد اسانس (22/31 و 93/1716 گرم در بوته/کیلوگرم در هکتار) به تیمار آبیاری با 30 درصد رطوبت قابل دسترس و کود نانوبیومیک در سال دوم تعلق داشت. ترکیبات 1، 8 سینئول، -ترپینئول و لیمونن مهم ترین ترکیبات اسانس گیاه رزماری بودند. تنش خشکی موجب تغییر و کودهای نانوزیستی و زیستی موجب افزایش ترکیبات اسانس رزماری شدند. کود نانوبیومیک نسبت به سایر کودهای زیستی، توانست تنش خشکی را بهتر تعدیل نماید و موجب بهبود رشد، عملکرد پیکره رویشی و اسانس و ترکیبات اسانس رزماری شود. بنابراین، در راستای نیل به اهداف کشاورزی پایدار استفاده از آن جهت بهبود ویژگی های زراعی و بیوشیمیایی رزماری توصیه می گردد.

کلمات کلیدی:

اکلیل کوهی، بیومیک، تنش کم آبی، روغن فرار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/888102>

